

deres Fordringers fulde Beløb, saa snart disse forfalder. For saa vidt det til Fortrinsrettens Bevarelse udkræves, at Konkursen er indtraadt indenfor en vis Tid, og Fristen udløber under den offentlige Forhandling om Ordning eller i Løbet af en Maaned efter dennes Ophør, bevares Fortrinsretten dog, ifald Skyldneren kommer under Konkurs senest en Maaned efter Forhandlingens Ophør.

Fordringshavere, som tager samme Plads i Konkursordenen, maa i Ordningen behandles paa lige Maade, medmindre nogen særlig samtykker i at underkastes en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 34.

I alle Tilfælde, hvor Laan ydes i Henhold til nærværende Lov, skal der til dette knyttes det Vilkaar, at højere og lavere tjenendes og Arbejderes Løn, Kostpenge og andre Tilgodehavender, som dermed kan sidestilles, skal betales fuldt ud, saa snart et dertil tilstrækkeligt Beløb af Laanet er hjemkommet, og Skifteforvalteren skal paase, at dette finder Sted.

§ 35.

De Fordringshavere, hvis Krav er bestridt, bliver i Ordningen foreløbig at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

Efter Paastand af vedkommende Fordringshavere kan Skifteforvalteren ved Ordningens Stadfæstelse bestemme, at det paa Fordringen faldende Udbytte i det Omfang, hvori denne er bestridt, skal tages i Forvaring efter de nærmere Regler, som Skifteforvalteren bestemmer til Fordringshaverens Betyggelse. Naar Indsættelse besluttet, bestemmer Skifteforvalteren samtidig en Frist, inden hvilken vedkommende Fordringshaver skal have godtgjort for ham, at han har anlagt Søgmaal. Naar Dom er faldet, skal Beløbet fremdeles forblive henstaaende, indtil Ankefristen er udløbet. Godtgøres det ikke inden den fastsatte Frist, at Søgmaal er anlagt, hvorom Skifteforvalteren har at give Attest, skal Beløbet udleveres.

§ 36.

Afsluttet Ordning har ingen Indflydelse paa Fordringshaveres Rettigheder mod Forlovere og andre, som hæfter tillige med Skyldneren.

§ 37.

Udvalget kan, under Appel til en af Justitsministeren for hele Landet nedsat Fælleskommission, bestaaende af en Formand, der udpeges af Ministeren blandt enten Højesterets eller Akkordrettens Medlemmer, og 4 andre Medlemmer, hvoraf 2 indstilles af de samvirkende Landboforeninger, 2 af de samvirkende Husmandsforeninger, ved Kendelse bestemme, at Prioritetsgæld i fast Ejendom, stiftet i Aarene 1919—25, begge inklusive, for hvilken Pantet ikke skønnes at frembyde Sikkerhed, skal anses som simpel personlig Gæld, saa at Pantehaveren for saa vidt angaar denne Del af Pantefordringen maa nøjes med den Fyldestgørelse, han kan opnaa gennem Akkorden. Denne Bestemmelse kan dog ikke komme til Anvendelse paa Prioritetslaan, der er ydede efter Reglerne for umyndiges Midler eller af Kredit- og Hypotekforeninger.

Vederlaget for Fælleskommissionens Arbejde fastsættes af Justitsministeren i Forhold til dets Omfang og udredes af Staten. Fælleskommissionen kan paalægge den tabende Part Appelsagens Omkostninger helt eller delvis.

§ 38.

Pantehaveren kan afværge den i forrige Paragraf bestemte Retsvirkning ved at erklære, at han alene holder sig til sit Pant og frafalder ethvert personligt Krav paa Skyldneren, dog kun paa følgende Betingelser:

- a) At Pantegælden nedskrives i Forhold til Kronens Guldværdi paa det Tidspunkt, da Gælden blev stiftet,
- b) at Renten nedsættes til 5 pCt. p. a., samt
- c) at der indrømmes Skyldneren Uopsigelighed i 10 Aar, saa at Pantegælden i dette Tidsrum kun kan kræves indfriet, saafremt Renterne ikke betales eller Pantet forringes ved Vanrøgt fra Skyldnerens Side.